

Dosarul nr. 2ra-1059/22
(2-20082502-01-2ra-05082022)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Ghe. Stratulat)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

26 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul recurentului
Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Alexandru Vicol,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Sorochin
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerului Finanțelor al
Republicii Moldova, Procuraturii Generale a Republicii Moldova, lui Igor Buliga, Igor
Condrea, Aureliu Postica, Adrian Visotchi, Sergiu Gangan și Vladimir Cebotari cu
privire la obligarea prezentării scuzelor, repararea prejudiciului moral și material și
încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 04 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost
respinse cererile de apel depuse de apelantul Iuri Sorochin și apelantul Ministerul
Justiției al Republicii Moldova, a fost menținută hotărârea din 11 octombrie 2021 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La data de 08 iulie 2020, Iuri Sorochin a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției al RM, Ministerului Finanțelor al RM, Procuraturii
Generale a RM, lui Igor Buliga, Igor Condrea, Aureliu Postica, Adrian Visotchi, Sergiu
Gangan și Vladimir Cebotari cu privire la obligarea prezentării scuzelor, repararea
prejudiciului moral și material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la data de 18 noiembrie 2016, a
fost înregistrată plângere la Procuratura Generală a RM împotriva lui Iuri Sorochin pe
art. 361 alin. (1) din Codul penal, iar la data de 19 decembrie 2016, ora 13:30, de către
ofițerul al SCAUP al DP mun. Chișinău, maior de poliție Igor Condrea a fost pornită
cauza penală cu numărul 2016890293 pe numele lui Iuri Sorochin, recunoscându-l în
calitate de bănuț.

A menționat reclamantul că, la data de 11 ianuarie 2017, a fost emisă ordonanța
ofițerului de UP al SUP al IP Râșcani, mun. Chișinău, locotenent-major de poliție
Sergiu Gangan care a concluzionat că, procurorul urmează să se adreseze către
judecător pentru a efectua percheziția la presupusul domiciliu al lui Iuri Sorochin,
astfel, a subliniat reclamantul că, la data de 30 ianuarie 2017, procurorul în Procuratura
sectorului Râșcani, mun. Chișinău, Igor Buliga examinând materialele cauzei penale

nr. 2016890293, a solicitat de la judecătorul de instrucție Aureliu Postica, autorizarea efectuării percheziției la presupusul domiciliu a lui Iuri Sorochin.

A notat reclamantul că, la data de 07 februarie 2017, judecătorul Aureliu Postica a autorizat efectuarea percheziției la presupusul domiciliu a lui Iuri Sorochin eliberând mandat nr. 11-22/2017 de efectuare a percheziției la domiciliu.

A învederat reclamantul că, toate acțiunile care au fost efectuate în raport cu el sunt incorecte, or, la momentul cela copilul său avea mai puțin de șase luni, astfel, toate acțiunile urmau a fi întreprinse de către organul de urmărire penală prin solicitări de la organele statului, corespunzător, numai în cazul în care nu a fost posibil de a stabili autenticitatea documentelor, organul de urmărire penală urma să efectueze măsuri speciale de investigații.

A precizat reclamantul că, a depus mai multe contestații și plângeri prin care a solicitat anularea ordonanțelor, investigarea dosarului prin audierile persoanelor și studierea documentelor care au fost efectuate între Uniunea Avocaților și Uniunea Națională a Barourilor din România, solicitând și scoaterea de sub urmărire penală cu încetarea urmăririi penale.

A mai comunicat reclamantul că, la data de 25 iulie 2017, în privința sa a fost emisă ordonanța de scoatere integrală de sub urmărire penală, cu clasarea cauzei din motiv că nu există fapta infracțiunii, astfel, a reținut reclamantul că, urmare a unui proces care a durat 218 zile, Iuri Sorochin a fost scos de sub urmărire penală în toate învinuirile aduse de către organele de urmărire penală din Republica Moldova.

A susținut reclamantul că, toate acțiunile care au fost efectuate de către Ministerul Justiției al RM, erau îndreptate pentru a nu executa decizia din 21 septembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, prin care Ministerul Justiției al RM era obligat de a elibera lui Iuri Sorochin licența de avocat pentru exercitarea profesiei de avocat, mai mult ca atât a fost și constatat de către Curtea Supremă de Justiție că, Iuri Sorochin a obținut dreptul de a practica profesia de avocat din 04 martie 2011.

A afirmat reclamantul că, în rezultatul acestui proces i-a fost cauzat prejudiciu sănătății, imaginii știrbite în privința lui Iuri Sorochin, astfel, a considerat reclamantul că, prejudiciul material cauzat constituie suma în mărime de 99 000 de euro, la fel, a subliniat reclamantul că, învinuirea în comiterea unei infracțiuni prevăzute de art. 361 alin. (1) din Codul penal, unde urmărirea penală a derulat timp de 218 zile, i-a cauzat un prejudiciu moral în valoare de 29 000 de euro.

A solicitat reclamantul Iuri Sorochin, obligarea de a cere scuze publice (în scris) de la Iuri Sorochin și prin postarea pe pagina web a procuraturii în termen de 218 zile scrisoarea deschisă sub semnătura procurorului Igor Buliga, Igor Condrea (ofițer al SCAUP al DP mun. Chișinău, maior de poliție), Sergiu Gangan (ofițer de UP), Adrian Visotchi (ofițer de UP) al IP Rîșcani, mun. Chișinău; de a obliga a cere scuze publice (în scris) de la Iuri Sorochin sub semnătura procurorului Igor Buliga, Igor Condrea (ofițer al SCAUP al DP mun. Chișinău, maior de poliție), Sergiu Gangan (ofițer de UP), Adrian Visotchi (ofițer de UP) al IP Rîșcani, mun. Chișinău cu textul: „Ceram scuze publice de la domnul Iuri Sorochin pentru acțiunile ilicite ale organelor de procuratură și poliție al RM, noi recunoaștem necompetența noastră”, acest text să fie spus personal lui Iuri Sorochin și constatat că a fost spus de către executorul judecătoresc; de a încasa în mod solidar de la statul Republicii Moldova și de la toți copârâții suma în mărime de 29 000 de euro, cu titlu de reparare a prejudiciului moral

și încasarea sumei în mărime de 99 000 de euro, cu titlu de reparare a prejudiciului material, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 11 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a obligat Procuratura Generală a RM să prezinte scuze oficiale în numele statului, în scris, lui Iuri Sorochin pentru supunerea neîntemeiată urmăririi penale, în cauza cu numărul statistic de ordine 2016890293.

S-a încasat de la stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui Iuri Sorochin suma prejudiciului moral în mărime de 1000 euro, conform cursului BNM, la data executării.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 12 octombrie 2021 și ulterior la 12 ianuarie 2022, reprezentantul apelantului Ministerul Justiției al RM, Constantin Cachița a declarat apel împotriva hotărârii din 11 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind respingerea integrală a acțiunii.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 24 octombrie 2021 și ulterior la 23 ianuarie 2022, prin intermediul poștei electronice, apelantul Iuri Sorochin a declarat apel împotriva hotărârii din 11 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea cererii de apel, anularea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii.

Prin decizia din 04 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse cererile de apel depuse de apelantul Iuri Sorochin și apelantul Ministerul Justiției al RM, a fost menținută hotărârea din 11 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, Colegiul a constatat că, prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Analizând argumentele invocate în cererea de apel, în raport cu probele anexate la dosar și prevederile legii, ce guvernează raportul litigios, instanța de apel a conchis că, cererile de apel urmează a fi respinse, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

La caz, Colegiul a respins poziția apelantului/pârât Ministerul Justiției al RM, precum că, în speță nu sunt întrunite condițiile din normele de drept aplicabile cazului, respectiv, nu este temei de a genera obligațiunea statului de a repara prejudiciul moral ultimului, deoarece vin în contradicție cu constatările expuse, or, potrivit dispozițiilor art. 6 lit. b) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 indică expres că, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilit de prezenta lege, apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală, astfel, la caz s-a constatat cu certitudine că, prin ordonanța din 25 iulie 2017, emisă de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, sectorul Rîșcani, Igor Buliga s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Iuri Sorochin din motiv că nu există faptul infracțiunii, ceea ce constituie act de reabilitare adoptat în favoarea lui Iuri

Sorochin, or, potrivit art. 284 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, scoaterea persoanei de sub urmărire penală este actul de reabilitare și finalizare în privința persoanei a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată. Scoaterea persoanei de sub urmărire penală are loc când acesta este bănuit sau învinuit și se constată că: există vreuna din circumstanțele prevăzute la art. 275 pct. 1)–3), inclusiv dacă fapta constituie o contravenție.

Mai mult decât atât, Colegiul a constatat că, materialele dosarului denotă incontestabil faptul că, Iuri Sorochin este în drept de a pretinde repararea prejudiciului cauzat în urma acțiunilor ilegale ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești, or, în privința reclamantului/apelant Iuri Sorochin a fost efectuată o percheziție la domiciliul acestuia, iar ulterior a fost emisă o ordonanță de scoatere de sub urmărire penală, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, respectiv, odată ce în privința reclamantului a fost efectuată o percheziție, și ulterior acesta a fost scos de sub urmărire penală pe motiv că nu există fapta infracțiunii, este evident că reclamantul este în drept de a pretinde repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, și ale procuraturii, așa cum, nu s-a constatat fapta infracțională, astfel, instanța de apel a punctat că, prin scoaterea de sub urmărire penală a lui Iuri Sorochin, s-a constatat că învinuirea adusă acestuia a fost neîntemeiată și lipsită de suport probatoriu.

Totodată, instanța de apel a atestat netemeinicia în ansamblu a cererii de apel depusă de apelantul/pârât Ministerul Justiției al RM, or, instanța de fond just a statuat și a stabilit că, în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală și a procuraturii, or, Iuri Sorochin a fost scos de sub urmărire penală deoarece în acțiunile acestuia nu au fost constatate elementele infracțiunii imputate, la fel, în privința reclamantului a fost efectuată o percheziție.

Din cele expuse mai sus reiese cert, că argumentele apelantului/pârât Ministerul Justiției al RM referitoare la lipsa temeiurilor pentru depunerea acțiunii de reparare a prejudiciului moral nu pot fi admise, purtând un caracter pur declarativ și fiind în contradicție cu starea reală de fapt stabilită de instanță și cu cadrul legal aplicabil, deoarece, în speță se întrunesc temeiurile stabilite de art. 3 lit. a) și art. 6 lit. b) al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Subsecvent, Colegiul a constatat și netemeinicia cererii de apel declarată de apelantul/pârât Ministerul Justiției al RM, or, din cele relatate supra, toate argumentele expuse în susținerea acesteia, au fost combătute, conturându-se caracterul formal al cererii de apel, urmare a cărui fapt, aceasta a fost respinsă.

Cu privire la cererea de apel depusă de apelantul/reclamant Iuri Sorochin, prin care acesta și-a exprimat dezacordul cu cuantumul prejudiciului moral dispus spre încasarea în mărime de 1000 de euro, față de cel solicitat în mărime de 29 000 euro, instanța de apel a indicat că, prima instanță, just și întemeiat a dispus încasarea sumei în mărime de 1000 euro, cu titlu de reparare a prejudiciului moral, cuantumul acestei sume fiind unul echitabil și proporțional suferinței suportate de apelantul/reclamant Iuri Sorochin, raportat la situația de fapt constatată, iar suma solicitată, în mărime de 29 000 euro, este una exagerată și disproporțională.

De asemenea, Colegiul a mai constatat că, cuantumul reparării prejudiciului moral cauzat reclamantului/apelant Iuri Sorochin este într-un raport proporțional gradului în care reputația acestuia a fost lezată și gradului de vinovăție al autorului prejudiciului, cât și cu măsura în care această compensare va aduce satisfacție victimei, fiind luat ca reper în ansamblu toate circumstanțele cauzei, prin urmare, instanța de apel a conchis că suma în mărime de 1000 euro dispusă spre încasare de către instanța de fond reprezintă o sumă rezonabilă și va acorda o despăgubire utilă și suficientă daunelor compensatoare pagubelor de ordin moral, această despăgubire corespunzând și criteriilor de despăgubire stabilite de CtEDO prin jurisprudența sa.

Cu privire la dezacordul apelantului/reclamant Iuri Sorochin cu hotărârea instanței de fond în partea în care nu s-a admis capătul de cerere privind obligarea de a cere scuze publice (în scris) de la Iuri Sorochin și prin postarea pe pagina web a procuraturii în termen de 218 zile scrisoarea deschisă sub semnătura procurorului Igor Buliga, Igor Condrea (ofițer al SCAUP al DP mun. Chișinău, maior de poliție), Sergiu Gangan (ofițer de UP), Adrian Visotchi (ofițer de UP) al IP Rîșcani, mun. Chișinău cu textul: „Cerem scuze publice de la domnul Iuri Sorochin pentru acțiunile ilicite ale organelor de procuratură și poliție al RM, noi recunoaștem necompetența noastră”, acest text să fie spus personal lui Iuri Sorochin și constatat că a fost spus de către executorul judecătoresc, Colegiul a învederat ca fiind întemeiată cerința doar în partea obligării Procuraturii Generale a RM să își ceară scuze oficiale în numele statului, în scris, de la Iuri Sorochin pentru supunerea neîntemeiată urmării penale, or, solicitarea apelantului/reclamant formulată în acest sens cu referire la ceilalți pârâți/intimați - Igor Buliga, Igor Condrea, Sergiu Gangan și Adrian Visotchi, este neîntemeiată dat fiind faptul că, potrivit prevederilor art. 5 din Legea cu privire la procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, conducerea urmării penale, exercitarea urmării penale, sunt funcții atribuite de lege în competența procuraturii în calitate de instituție publică, iar procurorii, în conformitate cu prevederile art. 6 din Legea cu privire la procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, sunt abilitați cu anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor procuraturii în calitate de instituție, motiv din care procurorii nu au calitate de subiect distinct în raport cu modalitatea de exercitare a funcțiilor instituției procuraturii, astfel, procurorii potrivit statutului nu exercită urmărirea penală precum și alte activități statutare în nume propriu, aceștia acționând în calitate de reprezentanți ai instituției Procuraturii, care dețin calitatea de subiect distinct de drept, respectiv, persoanele fizice care au condus sau exercitat urmărirea penală nu pot fi privite drept subiecți distincți, aceștia acționând din numele instituției în care activează, motiv din care instanța de fond corect a respins cererea reclamantului/apelant Iuri Sorochin ca procurorul Igor Buliga, Igor Condrea (ofițer al SCAUP al DP mun. Chișinău, maior de poliție), Sergiu Gangan (ofițer de UP) și Adrian Visotchi (ofițer de UP) al IP Rîșcani să își ceară scuze de la acesta.

Mai mult, cu privire la dezacordul apelantului/reclamant Iuri Sorochin în partea respingerii integrale a solicitării de reparare a prejudiciului material în mărime de 99 000 euro, Colegiul a punctat că, atât pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, cât și în instanța de apel, apelantul/reclamant Iuri Sorochin nu a prezentat probe care ar confirma faptul că în urma acțiunilor organului de urmărire penală, sau a procuraturii de către Iuri Sorochin au fost suportate careva prejudicii materiale, motiv din care Colegiul a atestat netemeinicia și neprobarea pretenției date, aceasta necesitând a fi

respinsă.

Acestea fiind reținute și având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural, cu verificarea și aprecierea corectă a probelor administrate în conformitate cu cerințele art. 130 Cod de procedură civilă, iar motivele invocate de apelanți în cererile de apel se reduc, în mare majoritate, la critici formale, lipsite de suport probant și în lipsa unei justificări legale, Colegiul a considerat apelurile neîntemeiate și care urmează a fi respinse, cu menținerea hotărârii primei instanțe pronunțată în prezenta cauză.

Prin urmare, Colegiul conchide că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a respinge cererile de apel depuse de apelantul Iuri Sorochin și apelantul Ministerul Justiției al RM și de a menține hotărârea din 11 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 20 iulie 2022, reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al RM, Alexandru Vicol, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 04 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 11 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului depus, reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al RM, Alexandru Vicol, a indicat că atât instanța de fond cât și instanța de apel la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor legale aplicabile speței.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 05 august 2022 (f.d. 164), instanța de recurs a comunicat intimaților recursul depus, informând despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 18 august 2022, reprezentantul intimatului Procuratura Generală a RM, Iuri Lealin, a solicitat admiterea recursului declarat de reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al RM, Alexandru Vicol.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 04 mai 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 20 iulie 2022.

Materialele cauzei atestă expedierea prin intermediul oficiului poștal și poștei electronice, a copiei deciziei integrale participanților la proces la 12 iulie 2022, conform scrisorii de însoțire (f.d. 152, 153). Astfel, cererea de recurs declarată este depusă în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al RM, Alexandru Vicol, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, cererea de recurs declarată de reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al RM, Alexandru Vicol, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de prima instanță și instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune

motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibilă cererea de recurs declarată de reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al RM, Alexandru Vicol.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Alexandru Vicol, împotriva deciziei din 04 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

Judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat